Preotul vine la Proscomidiar cu capul descoperit, îmbrăcat în toate veșmintele*, și, închinându-se de trei ori, împreună cu diaconul (*dacă este*), zice:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește (de trei ori).

După aceasta, preotul, *luând prima prescură* și *copia* cu amândouă mâinile, *le ridică* până în dreptul frunții și zice:

Răscumpăratu-ne-ai pe noi din blestemul Legii cu scumpul Tău Sânge. Pe Cruce fiind răstignit și cu sulița împuns, nemurire ai izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Apoi diaconul zice:

Binecuvintează, părinte!**

Și preotul, trecând prescura și copia în mâna stângă, *le binecuvintează* cu dreapta, în chipul crucii, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Diaconul: Amin.

Apoi diaconul zice:

Domnului să ne rugăm. Doamne, miluiește.

Iar preotul, având prescura în mâna stângă și copia în mâna dreaptă, *însemnează cu copia, crucis*, de trei ori, deasupra peceții de pe prescură și zice de fiecare dată:

Întru pomenirea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Și, punând îndată prescura pe talerul de lemn, preotul *înfige copia* vertical în partea dreaptă a peceții (cea cu literele IIS și NI) și, *tăind*, zice:

Ca o oaie spre junghiere S-a adus***.

Apoi, *tăind* în partea stângă a peceții (cea cu literele HS și KA), zice:

Și ca un miel nevinovat, fără de glas, înaintea celui ce-l tunde, așa nu Își-a deschis gura Sa.

Tăind în partea de sus a peceții, zice:

Întru smerenia Lui, judecata Lui s-a ridicat.

Și, *tăind* în partea de jos a peceții, zice:

Iar neamul Lui cine-l va spune?

După aceasta, diaconul zice:

Ridică, părinte.

Iar preotul, *înfigând* copia orizontal, între miez și coaja de jos a prescurii, dinspre dreapta sa, *ridică* Sfântul Agneț, zicând;

Că s-a luat de pe pământ viața Lui (*Isaia 53, 7-8*).

Și îndată, preotul *pune* Sfântul Agneț cu fața în jos pe Sfântul Disc, iar diaconul zice:

Jertfește, părinte.

Iar preotul, *tăind crucis* miezul Sfântului Agneț, până aproape de coaja cu pecete, zice:

Se jertfește Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii, pentru viața și mântuirea lumii.

Apoi preotul *întoarce* Sfântul Agneț cu fața în sus (partea cu pecetea pe ea), iar diaconul zice:

Împunge (*străpunge*), părinte.

Preotul *impunge* cu copia Sfântul Agneț, în partea dreaptă, sub literele IIS, și zice:

Și unul dintre ostași, cu sulița, coasta Lui a împuns (*străpuns*).

Felul cum trebuie așezate Sfântul Agneț și celelalte părticele pe Sfântul Disc

Apoi diaconul sau, în lipsa lui, preotul, luând în mâna dreaptă vasul cu vin și în stânga vasul cu apă, *toarnă* în Sfântul Potir vin și puțină apă***, *în același timp*, zicând:

Și îndată a ieșit sânge și apă; și cel ce a văzut a mărturisit și adevărată este mărturia lui (*Ioan 19, 34-35*).

Apoi, diaconul zice:

Binecuvintează, părinte această unire!****

Iar preotul, *binecuvântând* cu mâna peste Sfântul Potir, zice:

Binecuvântată este unirea Sfintelor Tale, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

* Nu este îngăduit preotului să săvârșească Proscomidia fără a fi îmbrăcat în toate veșmintele.
** Dacă va sluji preotul fără diacon atunci cuvintele diaconului, adică: Binecuvintează părinte... și: Împunge, părinte... și Vremea este a face... și celelalte, să nu le zică.
*** Referitor la forma acestui verset, a se vedea *Lămuririle* din Liturghier.
**** Dacă vor fi mai mulți preoți și diaconi împreună-slujitori, precum și credincioși de împărtășit, trebuie să se scoată, la vremea Proscomidiei, Sfântul Agneț mai mare decât de obicei. De asemenea, și când se toarnă în sfântul potir vinul și apa, să se toarne mai mult ca de obicei.
***** Cuvântul *unire* este mai potrivit decât *amestecare*. A se vedea *Lămuririle* din Liturghier.

Acoperind apoi Sfântul Potir cu acoperământul său, împăturit, preotul ia în mână a doua prescură și, *tăind* din ea o părticică, în formă triunghiulară, zice:

Întru cinstea și pomenirea Preabinecuvântatei, slăvitei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, pentru ale cărei rugăciuni primește, Doamne, jertfa aceasta întru jertfelnicul Tău cel mai presus de ceruri.

Și *scoțând* părticica, o *pune* de-a dreapta Sfântului Agneț, aproape de mijlocul lui, și zice:

Se față a stat împărăteasa, de-a dreapta Ta, în haină aurită îmbrăcată și preaînfrumusețată (*Psalm 44, 11*).

Apoi, luând *a treia prescură*, *scoate* dintr-insa părticele pentru cele nouă cete, mai mici decât părticica pentru Sfânta Fecioară.

Luând *întâia părticică*, o așează sus, în partea stângă a Sfântului Agneț, zicând:

1. Întru cinstea și pomenirea Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și a tuturor cereștilor și netrupeștilor puteri.

Luând *a doua părticică*, o așează sub cea dintâi, zicând:

2. A cinstitului și slăvitului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; a sfinților și slăviților Proroci: Moise și Aaron, Ilie și Elisei, David al lui Iesei, a Sfinților trei tineri, a lui Daniel proorocul și a tuturor Sfinților Proroci.

Apoi, iarăși la *a treia părticică*, o așează sub a doua, încheind prima coloană, zicând:

3. A Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli Petru și Pavel, a celor doisprezece, a celor șaptezeci și a tuturor Sfinților Apostoli și a celor întocmai cu Apostolii.

Luând *a patra părticică*, o așează lângă părticica cea dintâi, începând astfel a doua coloană, de sus în jos, și zice:

4. A celor între Sfinți Părinților noștri, mari dascăli ai lumii și Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur, Atanasie, Chiril și Ioan cel milostiv, patriarhii Alexandriei, Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundei, Nifon al Constantinopolului, Calinic de la Cernica, Antim Ivireanul, Iosif cel Nou de la Partoș, Iorest și Sava, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie de la Râmeț, Leontie de la Rădăuți, Petru Movilă și a tuturor Sfinților Ierarhi.

Luând *a cincea părticică*, o așează sub cea dintâi din coloana a doua, zicând:

5. A sfântului întâi Mucenic și Arhidiacon Ștefan, a Sfinților Mari Mucenici Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorâtorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Mina și Ioan cel Nou, a Sfinților Mucenici Serghie și Vah, Ioan Valahul și Oprea, Constantin Brâncoveanu cu fiii săi și a tuturor Sfinților Mucenici; a Sfintelor Mucenițe: Tecla, Varvara, Paraschevi, Ecaterina, Filofteia de la Argeș și a tuturor Sfintelor Mucenițe.

Luând *a șasea părticică*, o așează sub cea dinaintea ei, adică lângă a treia din prima coloană, împlinind astfel a doua coloană, și zice:

6. A Sfinților Cuvioși și de Dumnezeu purtători Părinți ai noștri: Antonie, Eftimie, Sava, Onufrie, Atanasie Atonitul, Dimitrie cel Nou, Ioan Casian, Gherman, Grigorie Decapolitul, Nicodim de la Tismana, Visarion și Sofronie, Ioan de la Prislop, Daniil Sihastrul, Paisie și Ioan de la Neamț și a tuturor Sfinților Cuvioși Părinți; a Sfintelor Cuvioase Maici: Pelaghia, Teodosia, Anastasia, Eupraxia, Fevronia, Teodula, Eufrosina, Maria Egipteanca, Parascheva de la Iași, Teodora de la Sihla și a tuturor sfintelor Cuvioase Maici.

Iar după aceasta, luând *a șaptea părticică*, o așează deasupra, începând a treia coloană, și zice:

7. A Sfinților făcători de minuni și doctori fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, și a tuturor Sfinților tămăduitori fără de arginți.

Luând *a opta părticică*, o așează sub cea dinaintea ei, zicând:

8. A Sfinților și Drepților dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana, a Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim.

Luând *a nouă părticică*, o așează la urmă, împlinind a treia coloană, și zice:

9. A celui între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului (iar dacă se face Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, zice: A celui între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei) și a tuturor sfinților, pentru ale căror rugăciuni, cercetează-ne pe noi, Dumnezeule.

Luând preotul *a patra prescură* și scoțând o părticică din ea, mai mică decât mirida pentru Născătoarea de Dumnezeu, dar mai mare decât cele ale Sfinților, zice:

Pomenește, Stăpâne, Iubitorule de oameni, pe toți episcopii ortodocși și pe Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pe (arhiereul care a hirotonit pe cel ce pomenește, dacă este în viață) (N), [în mănăstiri: și pe starețul nostru (N)], cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, toată ceata preoțească, pe frații împreună slujitori cu noi, preoți (N) și diaconi (N), și pe toți frații noștri pe care i-ai chemat la împărtășirea Ta, prin milostivirea Ta, Preabunule Stăpâne.

Așează părticica sub Sfântul Agneț, spre colțul din dreapta acestuia, adică la stânga preotului, începând astfel rândul de sub Sfântul Agneț.

După aceasta, preotul *scoate*, *din aceeași prescură*, o părticică și o așează în dreapta celei dintâi, sub Sfântul Agneț, zicând:

Pomenește, Doamne, pe binecredinciosul popor român de pretutindeni, pe conducătorii țării noastre, pe mai marii orașelor și ai satelor și pe iubitoarea de Hristos armată.

Apoi, preotul *scoate* o părticică *din prescura a patra* pentru ctitorii și binefăcătorii în viață ai bisericii și, așezând-o sub Sfântul Agneț, în dreapta celorlalte două, zice:

Pomenește, Doamne, pe ctitorii și binefăcătorii acestui sfânt locaș (N).

Dacă ctitorii sunt morți, preotul va scoate părticica pentru ei din prescura a cincea (cea pentru cei răposați).

Apoi, *scoțând* părticele mai mici, tot pentru vii, *din a patra prescură*, și punându-le pe Sfântul Disc, toate la un loc, sub părticica pentru arhiereu, zice:

Primește, Doamne, jertfa aceasta pentru iertarea păcatelor tuturor fraților întru Hristos și pentru tot sufletul creștinesc cel necăjit și întristat, care are trebuință de mila și de ajutorul Tău; pentru apărarea țării acesteia și a celor ce viețuiesc în ea; pentru pacea și buna așezare a întregii lumi; pentru buna stare (*statornicia*) sfintelor lui Dumnezeu Biserici; pentru mântuirea și ajutorul celor care, cu osârdie și cu frică de Dumnezeu, se ostenesc și slujesc, părinți și frați ai noștri; pentru cei trimiși; pentru cei ce sunt în călătorie; pentru tămăduirea celor ce zac în boli; pentru izbăvirea celor robiți; pentru cei ce sunt în judecăți, în închisori, în prigoniri, în necazuri și în strâmtorări; pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi; pentru cei ce ne miluiesc și ne ajută nouă; pentru cei care ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii; pentru frații noștri care sunt în slujbe și pentru toți cei ce slujesc și au slujit în sfânt locașul acesta.

După aceea, *pomenește* numele credincioșilor vii, *scoțând* miride cu copia și zicând: Pomenește, Doamne, pe robii Tăi (N). Și așa, luând părticelele, le pune la un loc cu cele scoase mai înainte pentru cei vii.

După aceea, preotul ia *a cincea prescură*, *scoate* cu copia părticele pentru morți și le pune pe Sfântul Disc, toate la un loc, sub părticica pentru ctitori, și zice:

Pentru pomenirea și iertarea păcatelor tuturor celor din veac adormiți întru dreapta credință: ale strămoșilor, ale moșilor, ale părinților, ale maicilor, ale fraților, ale surorilor, ale fiilor și fiicelor, ale celor dintr-o rudenie și dintr-o semințe cu noi și ale tuturor celor ce au adormit întru nădejdea învierii și a vieții veșnice; ale ctitorilor sfântului locașului acestuia (aici pomenește pe ctitorii răposați), ale miluitorilor și binefăcătorilor, ale tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfânt locașul acesta: arhierei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi, diaconi, monahi, monahii și ostenitori; ale fericiților patriarhi, ale ortodocșilor arhierei și preoți; ale dreptmăritorilor creștini [pe care apa, marea, râurile, izvoarele, lacurile, fântânile i-au înecat sau războiul i-a secerat, sau cutremurul i-a cuprins, sau tâlharii i-au ucis, sau focul i-a ars, sau fiarele, sau păsările, sau animalele din mare i-au omorât; ale celor morți fără de veste, de moarte năprasnică sau în accidente; ale celor loviți de trăsnete și ale celor înghețați în munți, pe cale, în loc pustiu și în sihăstrie; ale celor sfârșiți de întristare sau de bucurie; ale celor care au pătimit în zile bune și în nenorocire, în închisori și lagăre; ale celor pe care i-a ucis calul, căruța sau orice fel de vehicul, grindina, zăpada, revărsarea apelor; sau zidul ori pământul i-a ucis, surpându-se; ale celor pe care i-au omorât băuturile otrăvitoare, înecările cu oase; ale celor loviți de tot felul de aruncare: a fierului, a lemnului sau a pietrei; ale celor sfârșiți de chiotul tare, de alergarea grabnică, de palmă, de pumn, de lovitură cu piciorul, de ciumă sau de alte boli, de foame, de sete, de mușcături înveninate, de înghițirea șerpilor, de călcarea animalelor, de sugrumare de cel de aproape; sau marea sau pământul deschizându-se, i-a înghițit; bătrâni, adulți, tineri, copilandri, prunci născuți fără de vreme], parte bărbătească și femeiască, de toate vârstele, care au murit în felurite chipuri și pe care nu i-am pomenit din neștiință sau din uitare sau din pricina mulțimii numelor. Tu Însuți îi pomenește, Dumnezeule, Cel ce știi numele și vârsta fiecăruia.

Apoi, preotul, *scoțând* miride cu copia, *pomenește* numele credincioșilor răposați înscriși pe pomelnice, începând cu arhiereul care l-a hirotonit (dacă a trecut la Domnul), pe care le pune pe Sfântul Disc, la un loc cu cele scoase mai înainte pentru cei adormiți, și zice: Pomenește, Doamne, pe robii Tăi (N).

Și, terminând pomenirea celor răposați, zice:

Și pe toți care, întru nădejdea învierii și a vieții de veci, cu împărtășirea Ta au adormit, dreptslăvitori părinți și frați ai noștri, Iubitorule de oameni, Doamne.

La sfârșit, preotul, luând *a patra prescură*, din care a proscomidit pentru vii, scoate o părticică pentru sine și, punând-o la cele pentru vii, zice:

Pomenește, Doamne, după mulțimea îndurărilor Tale, și a mea nevrednicie; iartă-mi toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

La fiecare din „CERERILE CELE DE TREBUINȚĂ DIN VIAȚA OMULUI", preotul scoate o părticică, o pune pe sfântul disc și zice rugăciunea rânduită:

Mulțumire pentru împlinirea cererii și pentru toată binefacerea primită de la Dumnezeu

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta, pe care, cu mulțumire pentru binefacerile Tale, o aducem Ție, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, în Jertfelnicul Tău cel mai presus de ceruri, și, cu milostivire, păzește de tot rău și de toată strâmtorarea văzuților și nevăzuților vrăjmași pe robii Tăi [N], pe care ai binevoit a-i auzi și a-i milui; ajută-le totdeauna spre plinirea dragostei celei către Tine și către aproapele și către toate faptele cele bune și învrednicește-i de cereștile Tale bunătăți.

Pentru cererea și dobândirea celor de trebuință și de folos

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor robilor Tăi (N), și rânduiește cele ce le sunt de folos; că, deși au greșit ca niște oameni, spre Tine cu credință alergând, prin noi, nevrednicii, nădăjduiesc a dobândi împlinirea smeritei lor cereri, care să fie după voia Ta cea sfântă.

Pentru cei bolnavi

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor robilor Tăi (N) și, ca un milostiv, cu dreapta Ta cea întru tot puternică, depărtează de la ei toată rana, durerea, bătaia, fierbințeala sau frigurile și-i tămăduiește de toată boala și neputința, pentru slava numelui Tău.

Pentru dobândirea învățăturilor celor bune și folositoare de către elevi (studenți)

Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi, oamenii, și ne-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare, deschide sufletul și inima, gura și mintea robilor Tăi (N), ca să priceapă și să învețe și să facă voia Ta; și ferește-i pe dânșii de toată ispita diavolească, păzindu-i în toate zilele vieții lor și făcându-i să sporească, totdeauna, în toate poruncile Tale, pentru rugăciunile pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi.

Pentru cei ce călătoresc

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor robilor Tăi (N); binecuvintează călătoria lor și trimite-le, precum oarecând robului Tău Tobie, înger pașnic, împreună-călător, povățuitor, păzitor și sprijinitor, și-i păzește nevătămați de toată întâmplarea cea rea, ca, în pace, sănătoși și cu bunăsporire, să se întoarcă și, prin aceasta, să se preaslăvească într-înșii numele Tău cel Sfânt.

Pentru înmulțirea dragostei și dezrădăcinarea urii și a toată răutatea

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta pentru iertarea păcatelor robilor Tăi (N), pe care binevoiește a-i milui și a-i auzi și, cu milostivire, păzește-i de tot rău și de asuprirea vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, și totdeauna le ajută să Te iubească pe Tine, pe aproapele, unul pe altul și între dânșii, și să facă tot binele, spre a se învrednici de bunătățile Tale cele cerești.

Pentru cei ce sunt asupriți de vrăjmași

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor robilor Tăi (N), pe care binevoiește a-i milui și a-i auzi; și, cu milostivire, păzește-i de tot rău și strâmtorarea vrăjmașilor lor și, totdeauna, spre dragostea cea către Tine către aproapele și spre toată facerea de bine ajută-i și cereștilor Tale bunătăți îi învrednicește.

Pentru cei ce sunt în închisori

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai slobozit pe Sfântul Tău Apostol Petru din legături și din temniță, fără nici o vătămare, cu umilință ne rugăm Ție: Primește, cu milostivire, jertfa aceasta, spre iertarea păcatelor robilor Tăi (N), ce sunt închiși în temniță; și, pentru rugăciunile acelui sfânt Apostol, ca un iubitor de oameni, cu dreapta Ta cea întru tot puternică, din tot rău și primejdia izbăvește-i și-i slobozește pe ei.

În vreme de orice nevoie și primejdie omenească

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta, spre iertarea păcatelor întregului Tău popor și, cu milostivire, întoarce de la noi toată mânia Ta, cea cu dreptate pornită asupra noastră, și, degrab, ca un bun, scoate-ne pe noi din toate necazurile și primejdiile ce ne împresoară.

Pentru vrăjmașii care ne urăsc și ne asupresc pe noi

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește de la noi, nevrednicii Tăi robi, jertfa aceasta și, iertându-ne toate greșelile, adu-Ți aminte de toți vrăjmașii noștri, care ne urăsc și ne asupresc pe noi, și nu le răsplăti după faptele lor, ci întoarce-i pe dânșii după mare mila Ta; pe necredincioși, către dreapta credință, iar pe cei de o credință cu noi, să se abată de la rău și să facă binele, pentru ca nici unul dintr-înșii să nu piară din pricina noastră. Iar pe noi și Sfântă Biserica Ta, de tot rău și strâmtorarea ne izbăvește, ca un milostiv și atotputernic.

La năvălirea vrăjmașilor

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru primește jertfa aceasta pentru iertarea păcatelor întregului Tău popor și caută, cu milostivire, spre ajutorul creștinilor; sfărâmă degrab sub picioarele lor, cu puterea Ta, toate neamurile cele fără de Dumnezeu, care voiesc războaie.

La boli molipsitoare pentru ferirea de moarte năprasnică

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor noastre, ale nevrednicilor Tăi robi, care am mâniat bunătatea Ta, cu fărădelegile noastre, și am întărâtat buna Ta milostivire. Să nu intri la judecată cu robii Tăi, ci întoarce de la noi mânia Ta cea înfricoșătoare, care cu dreptate este pornită asupra noastră. Încetează îngrozirea cea pierzătoare, oprește sabia Ta cea înfricoșătoare care, în chip nevăzut, înainte de vreme, ne taie pe noi, și Te milostivește spre săracii și sărmanii Tăi robi, și nu ne da morții pe noi, care, în pocăință, cu inimă înfrântă și cu lacrimi, cădem înaintea Ta, Dumnezeul nostru, îndurate, bunule, împăciuitorule și lesne-iertătorule.

La vreme de neploare și foamete

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor noastre, ale tuturor nevrednicilor Tăi robi și ale întregului Tău popor, și-Ți întoarce mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră și nu omorî cu foame și cu sete poporul Tău și animalele. Cu milostivire, poruncește norilor de pe cer să trimită ploaie la bună vreme pe pământ și să-l răcorească, pentru ca să răsară și să crească iarbă animalelor, verdeață spre folosul oamenilor și să aducă roade și cele de trebuință vieții noastre.

La vreme de necontenire a ploilor

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește jertfa aceasta spre iertarea păcatelor noastre și a întregului Tău popor, că am mâniat iubirea Ta de oameni și am întărâtat urgia Ta. Nu ne pierde cu mânia Ta, ci poruncește norilor să înceteze vărsarea de ploi necontenite și să strălucească pe pământ razele soarelui, spre înmulțirea și adunarea roadelor pământului, ca nu cumva, din pricina stricăciunilor, să ne împuținăm de tot, cu îngrozirea Ta și, în tânguire, să ne stingem.

Și, după aceasta, preotul, luând buretele, *strânge* cu grijă părticelele de pe marginea Sfântului Disc, astfel încât să nu cadă vreuna din ele.

Dacă este diacon, acesta ia cădelnița, pune tămâie în ea și zice către preot:

Binecuvintează, părinte, tămâia!

Iar preotul binecuvintează tămâia, zicând:

Tămâie Îți aducem Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, pe care primind-o întru jertfelnicul Tău cel mai presus de ceruri, trimite-ne nouă harul Preasfântului Tău Duh.

Diaconul:

Domnului să ne rugăm. Doamne, miluiește.

Preotul *tămâiază* Steluța și o pune deasupra Sfântului Disc, zicând:

Și venind steaua, a stat deasupra, unde era Pruncul (*Matei 2, 9*).

Diaconul: Acoperă, părinte!

Iar preotul, *apropiind* acoperământul mic de fumul tămâii, acoperă Sfântul Disc, zicând:

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti. Gata este tronul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor; ridica-vor râurile valurile lor cu glasuri de ape multe. Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile (*Psalmul 92*).

Diaconul: Acoperă, părinte!

Iar preotul, *apropiind* al doilea acoperământ de fumul tămâii, acoperă Sfântul Potir, zicând:

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase, și de lauda Ta este plin pământul (*Avacum 3, 3*).

Diaconul: Acoperă, părinte!

Iar preotul, *tămâind* acoperământul mare (adică Aerul), acoperă cu el Sfântul Disc și Sfântul Potir laolaltă, zicând:

Acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; depărtează de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul; împacă viața noastră, Doamne; miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

După aceea, preotul, luând cădelnița, *tămâiază* Darurile așezate la Proscomidiar, zicând de trei ori:

Nu inecuvântat ești, Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție.

Iar diaconul, de fiecare dată, zice:

Și se *închină* amândoi cu toată cucernicia de trei ori. Apoi diaconul, luând cădelnița de la preot, zice:

Pentru punerea înainte a Cinstitelor Daruri, Domnului să ne rugăm. Doamne, miluiește.

Iar preotul zice:

Rugăciunea Proscomidiei

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Cel ce pe Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, pâinea cea cerească, hrana a toată lumea, L-ai trimis mântuitor și răscumpărător și binefăcător, Care ne binecuvintează și ne sfințește pe noi, Însuți binecuvintează (preotul binecuvintează cu mâna Cinstitele Daruri) această punere înainte și o primește întru jertfelnicul Tău cel mai presus de ceruri. Pomenește, ca un bun și de oameni iubitor, pe cei care au adus-o și pe cei pentru care s-a adus, iar pe noi ne păzește neosândiți întru sfințita lucrare a dumnezeieștilor Tale Taine. Că s-a sfințit și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, după aceasta, face acolo apolisul, zicând:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Diaconul: Slavă... Și acum... Doamne, miluiește (de trei ori), Părinte, binecuvintează.

Duminica, preotul începe apolisul așa: Cel ce a înviat din morți...

Dacă se săvârșește Dumnezeiasca Liturghie în altă zi din cursul săptămânii, zice numai:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale celui între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului (iar dacă se face Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, zice: ale celui între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei) și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Diaconul: Amin.

Cădirea pregătitoare

Diaconul sau, în lipsă, preotul, *tămâiază* Sfânta Masă împrejur, zicând încet:

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe tron împreună cu Tatăl și cu Duhul ai fost, Hristoase, pe toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Apoi, continuă cădirea mare – rostind în taină (cu voce înceată) Psalmul 50 – adică tămâiază icoanele împărătești și toată biserica, în vederea începerii Sfintei Liturghii.

Această cădire mare nu este legată neapărat de terminarea Proscomidiei, ci ea constituie o pregătire pentru începerea Dumnezeiștii Liturghii. Ea se săvârșește în mănăstiri, în timpul Ceasului al șaselea, iar la parohii se săvârșește, în unele locuri, în timpul Doxologiei mari (sau se identifică cu ultima cădire mare a Utreniei, cea de la Cântarea a noua).